

268**ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ŻEGLUGI**

z dnia 15 października 1963 r.

w sprawie zachowania porządku przy wykonywaniu rybołówstwa morskiego.

Na podstawie art. 23 ustawy z dnia 21 maja 1963 r. o rybołówstwie morskim (Dz. U. Nr 22, poz. 115) zarządza się, co następuje:

§ 1. Kto prawnie zajął miejsce do połowu ryb i swój sprzęt rybacki wyłożony w wodzie należycie oznaczył, nie może być usunięty z tego miejsca, ani niepokojony przez

innych rybaków, jak długo ma swój sprzęt wyłożony w wodzie i sprzętu tego używa do łowienia ryb.

§ 2. W okresie zimy przy wykonywaniu połowu pod lodem należy wyrąbane w lodzie otwory obstawić kawałkami lodu i oznaczyć wiechą, gąziami lub chorągiewką dostatecznie widoczną.

§ 3. 1. Zespół niewodowy, który dla swych celów przygotowuje sobie w porozumieniu z organem ochrony rybołówstwa morskiego tonń niewodową — przez oczyszczenie niezbędnego odcinka dna z wraków i innych przeszkód — ma prawo do wyłącznego korzystania z tej toni w ciągu danego roku kalendarzowego. Jeżeli zespół niewodowy nie korzysta z przygotowanej przez siebie toni, urząd morski może ją przydzielić innemu zespołowi niewodowemu.

2. Przy połowach niewodem brzegowym wolno zajmować odcinek brzegu nie dłuższy niż $\frac{4}{3}$ długości niewodu.

3. W razie potrzeby urząd morski ustala dla połowów przy pomocy niewodów granice toni niewodowych eksploatowanych przez poszczególne zespoły niewodowe.

4. Spory na tle korzystania z toni niewodowej rozstrzyga urząd morski.

§ 4. Zabrania się samowolnego przesuwania, przestawiania lub usuwania cudzego sprzętu rybackiego z prawnie zajętego miejsca oraz wykładania sprzętu rybackiego w miejscu, gdzie wyłożony jest sprzęt innych rybaków.

§ 5. 1. Użyte do połowu pale powinny wystawać co najmniej na 1 m ponad normalny stan wody.

2. Drzewca, pale i inne przedmioty użyte do oznakowania wystawionych w wodzie narzędzi połowu nie mogą wystawać ponad wodę więcej niż na 3 m.

3. Po zakończeniu połowu należy z wody usunąć kołowce, pale oraz narzędzia połowu i ich części.

§ 6. 1. Ustala się następujące minimalne odstępstwa boczne i frontalne dla wykładania sprzętu rybackiego należącego do różnych rybaków:

- 1) żaki powinny być zastawiane w takiej odległości od siebie, aby sąsiadujące ze sobą zestawy nie uszkadzały się wzajemnie; wszędzie, gdzie wyłożone są szeregi żaków, nie wolno innym rybakom wystawiać ani ciągnąć sieci w odległości mniejszej niż 150 m od końców zestawu, z wyjątkiem mance śledziowych, które powinny być stawiane w odległości nie mniejszej niż 500 m,
- 2) sieci dryfujące, jak także, pławnice, mance, nety itp., nie mogą być wykładane w odległości mniejszej niż 500 m jeden zespół od drugiego,
- 3) sieci zastawne, jak nety, mance i inny tego rodzaju sprzęt rybacki, nie mogą być wykładane w odległości zarówno bocznej, jak i frontальной mniejszej niż 100 m od innych zestawów.

2. Przy połowach śledzia w okresie tarta odstępstwa między sprzętem ustali na wniosek rybaków organ ochrony rybołówstwa morskiego.

§ 7. Zabrania się statkom rybackim:

- 1) stawiania lub wyrzucania sieci albo innego sprzętu rybackiego w sposób mogący spowodować wzajemne

uszkodzenie sprzętu bądź przeszkadzać rybakom, którzy już przedtem rozpoczęli połowy,

- 2) zakotwiczania statku w tych miejscach, gdzie wystawiony jest sprzęt rybacki, oraz na drodze dryfującego sprzętu rybackiego, z wyjątkiem przypadków działania pod wpływem siły wyższej,

- 3) zatrzymywania statku przy sieciach, pływakach, pławach lub przy innym sprzęcie rybackim wystawionym w wodzie, jak również przy znakach nawigacyjnych i znakach rybnych obwodów ochronnych i tarlisk.

§ 8. W razie zerwania, uszkodzenia lub przesunięcia znaków nawigacyjnych oraz znaków obwodów ochronnych i tarlisk, kierownik statku rybackiego obowiązany jest natychmiast zawiadomić o tym najbliższy organ ochrony rybołówstwa morskiego albo kapitanat lub bosmanat portu.

§ 9. Kierownik statku, w którego polu widzenia w czasie połowu sprzętem ciągnionym znajduje się statek używający do połowu pławnic lub takli, obowiązany jest dolożyć wszelkich starań, aby uniknąć uszkodzenia tych narzędzi połowu.

§ 10. 1. Podczas wykonywania przez statek połowów przy pomocy sieci ciągnionych (trałowania) innym statkom nie wolno wyrzucać sieci ciągniętej na jego kursie bliżej niż w odległości 0,5 mili morskiej.

2. Jeżeli w pobliżu trałuje więcej statków, które wzajemnie się wyprzedzają (wymijają), przecinają sobie kurs lub w inny sposób zbliżają się do siebie z różnych kierunków — kierownicy statków powinni dolożyć wszelkich starań, aby nie uszkodzić sprzętu trałowego innych statków trałujących w pobliżu.

§ 11. 1. Kierownicy statków, na których kursie znajdują się takłe lososiowe, powinni dolożyć wszelkich starań w celu ich ominięcia, a gdyby to okazało się niemożliwe, należy podnieść je na dziobie statku, przeciąć i starannie za rufą związać.

2. Przechodzenie statku przez zastawione takłe może odbywać się jedynie prostopadle do takli.

§ 12. 1. Rozcięcie poplątanych na skutek sztormu lub innych przyczyn sieci wystawionych w wodzie, a należących do różnych rybaków, może nastąpić tylko za zgodą właścicieli.

2. W razie poplątania lin taklowych jednego statku rybackiego z linami taklowymi innego statku, podnoszący liny może je rozciąć tylko w razie zagrożenia bezpieczeństwu życia lub zdrowia ludzkiego. Przeciętą linę należy związać ponownie bezpośrednio po rozplątaniu.

§ 13. Osoby uprawiające rybołówstwo morskie obowiązane są przestrzegać kolejności i porządku połowów ustalonych przez urząd morski z uwzględnieniem miejscowych warunków i zwyczajów.

§ 14. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Żeglugi: w z. J. Wiśniewski